

सुराशय (सुर + शय^०) m. *Stätte der Götter*, Beiw. des Meru Sūryas. 12, 41. KATHĪS. 110, 18.

सुराष्ट्र 1) adj. (f. श्रा) *gute Herrschaft habend* u. s. w.: श्रापः TS. 2, 4, 3, 2. — 2) m. sg. N. pr. eines Landes, eines Theiles des heutigen Guzerat; m. pl. Bez. des Volkes und des Landes HIOUEN-TSANG 2, 163. 405. m. pl. MBH. 3, 8344. 8, 2098. 14, 2477. HARIV. 12837. R. 4, 43, 5. MAHĀBH. ed. BALL. 62. VARĀH. BRH. S. 5, 79. MĀRK. P. 57, 52. sg.: ॐष्ट्रे R. GORR. 4, 12, 23. ॐष्ट्रे विषये VARĀH. JOGAL. 3, 19 in Ind. St. 10, 175. ॐष्ट्रम् acc. BRĀG. P. 3, 1, 24. im comp.: सुराष्ट्रावत्तपः MBH. 4, 12. VARĀH. BRH. S. 4, 22. 10, 6. 14, 19. 69, 10. ०त्तौवीरकयोपदत्तरम् R. 3, 53, 56. कुत्तिसुराष्ट्राः, चित्तिसुराष्ट्राः gaṇa kartakāyopadī zu P. 6, 2, 37. Z. f. d. K. d. M. 4, 171. सुराष्ट्राधिपति MBH. 2, 1165. ०विषय HARIV. 5162. ०ब्रह्म m. ein Brahmane aus S. P. 5, 4, 104. Schol. सुराष्ट्रा f. wohl N. der Hauptstadt AV. PARIC. in Ind. St. 10, 317. CATR. 2, 6. 10, 140. — 3) m. N. pr. eines Rathgebers des Daçaratha WEDE, RĪMAT. UP. 302. 305. AGASTYASĀH. im TITHYĀDIT. nach ÇKDR. — Vgl. सौराष्ट्र u. s. w.

सुराष्ट्रज्ञ 1) adj. (f. श्रा) aus Surāshtra stammend MĀRK. P. 75, 45. — 2) m. a) eine best. schwarze Bohne RĪGĀN. 16, 38. — b) ein best. Gift ÇABDAR. im ÇKDR. — 3) f. श्रा eine best. Thonerde (तुवरी), wohl Alamn RĪGĀN. 13, 64. SUÇR. 4, 132, 17. 2, 9, 10. 102, 15. 449, 18. — 4) n. dass. AK. 2, 4, 4, 19.

सुराष्ट्रिद्ववा f. Alamn SUÇR. 2, 152, 19.

सुरासमुद्र m. das Brannntweinmeer TRĪK. 2, 1, 5.

सुरासव (सुरा + शय^०) m. n. ein durch Maischen unreifer Fruchtkörner gewonnener Brannntwein KĀRANA 1, 27. SUÇR. 4, 190, 6. यवपिष्टकृतं मयं प्रोक्तो यवसुरासवः MADAN. 8, 67. यदपक्वौषधाम्बुभ्यां सिद्धं मयं सुरासवः BHĪVAPR. 5. M. 11, 95 (n.). गौड MBH. 8, 2050. 13, 4737. HARIV. 8419. BRĀG. P. 4, 2, 29. 18, 16. nach den Comm. Surā und Āsava.

सुरासुर m. pl. Götter und Asurā MBH. 13, 556. HARIV. 2666. R. 4, 60, 23. 3, 51, 6. WEDE, KRṢṢNĀG. 282. ०सेन्यमेलन Verz. d. Oxf. H. 116, 6, 29. sg.: सुरासुरस्य जगतः MBH. 9, 2236. ०कन्यकाः KATHĪS. 24, 34. ०गुरु Bez. Çiva's MBH. 13, 589. Kaçjapa's ÇĀK. 168. समुरासुरमानुष adj. WEDE, KRṢṢNĀG. 279.

सुरासुरमय adj. durch die Götter und Asura bewirkt Verz. d. Oxf. H. 57, a. No. 105, ÇL. 7 (wir lesen ०मये).

सुरासुराचार्य m. N. pr. eines Lehrers WILSON, Sol. Works 1, 201.

सुरासोम m. du. Surā und Soma VS. 21, 59. ०विक्रपिन् KĪTJ. ÇR. 19, 1, 18. sg. Soma in Gestalt von Surā ÇĀKṢH. ÇR. 14, 13, 4. 15, 15, 5.

सुरास्पद (सुर + शय^०) n. Tempel, Heiligthum eines Gottes RĪGĀN-TAR. 4, 86. 701. 710.

सुराह (सुर + शय^०) 1) m. Pinus Deodora (देवदारु) Romb. (dieses sonst n.) ÇABDAR. im ÇKDR. = हरिद्रु RĪGĀN. 9, 125. मरुवक RĪGĀN. im ÇKDR. — 2) f. श्रा eine best. Pflanze, = रुद्रजटा RĪGĀN. 3, 67.

सुराहय (सुर + शय^०) 1) m. eine Art Octomum (मरुव) RĪGĀN. 10, 156. — 2) n. Pinus Deodora Romb. RĪGĀN. 12, 29.

सुरि adj. s. सुरी.

सुरिस s. इन्द्र^०.

सुरीक m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 125, a, 20.

सुरक adj. (f. श्रा) schön geschmückt NIA. 8, 41. Ushas und die Nacht RV. 1, 188, 6. 10, 110, 6. VS. 20, 41.

सुरङ्ग 1) m. Moringa pterygosperma Gaertn. ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) f. श्रा AK. 3, 6, 2, 8. (= सुपुण्ड nach BENFAY) ein unterirdischer Gang. Mine, Bresche TRĪK. 2, 10, 9. 3, 3, 225. H. 985 (सुरङ्गा). an. 2, 285. HALĀJ. 4, 86. ÇATĀDH. im ÇKDR. MBH. 1, 379. 2252. 5830 (सुरङ्गा ed. Bomb.). MUDRĀN. 42, 12. 15 (सुरङ्गा an beiden Stellen). KATHĪS. 29, 94. 40, 61. fg. 64, 54. 58. 59 (am Ende eines adj. comp.). 71, 31. DAÇAK. 26, 6. 89, 1. 93, 16. 126, 6. 7. 127, 4.

सुरङ्गयुग् m. = सुरङ्गादि ÇABDAR. im ÇKDR. सुर^० geschr.

सुरङ्गाकि (सुरङ्गा + शकि) m. ein Dieb, der durch einen unterirdischen Gang u. s. w. in ein Haus einbricht, TRĪK. 2, 10, 8 (०क्षिप्योरे zu lesen mit ÇKDR.).

1. सुरैच् f. Glanz, Helle RV. 3, 15, 6. भरद्वाजेषु सुरैचो रुच्याः 6, 35, 4. AV. 4, 1, 1.

2. सुरैच् 1) adj. VS. PRĀT. 5, 31. strahlend, hell RV. 1, 112, 1. 3, 2, 5. चन्द्रमिव सुरैचं ह्यार श्रा दधुः 2, 2, 4. AV. 4, 1, 2. RV. 1, 190, 1. 3, 7, 5. 4. 2, 17. 5, 33, 10. BRĀG. P. 2, 9, 11. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Garuḍa MBH. 5, 3588.

1. सुरैचि f. Wohlgefallen, grosses Behagen an (loc.) Spr. (II) 4521, v. 1.

2. सुरैचि 1) adj. strahlend, hell u. s. w. — 2) m. N. pr. eines Fürsten der Gandharva HARIV. 388. eines Jaksha (nach dem Comm.) BRĀG. P. 12, 11, 39. — 3) f. N. pr. einer Gattin Dhruva's und Mutter Uttama's MĀRK. P. 69, 3. BRĀG. P. 4, 8, 8. fg. 36. Verz. d. Oxf. H. 69, 6, 7.

सुरैचिर adj. (f. श्रा) überaus strahlend, — hell, — prächtig, — schön: राजसभा MBH. 5, 1794. सरस् 13, 536. 547. शपन R. 2, 72, 19. वचस् 1, 63. 2 (65, 2 GORR.). Notices of Skt Mss. 1, 172, 21.

सुरुन्दला f. N. pr. eines Flusses H. c. 166.

सुरण्ड m. pl. N. pr. einer Dynastie BRĀG. P. in VP. 475, N. 64. गुरुण्ड die gedr. Ausg. 12, 1, 28. — Vgl. मुरुण्ड.

सुरप 1) adj. (f. श्रा) wohl aussehend, schön RV. 8, 4, 9. TS. 7, 3, 48, 1. ÇĀKṢH. BR. 16, 3. ÇR. 8, 16, 21. पशवः KṢĀND. UP. 2, 15, 2. Personen, insbes. Weiber R. 3, 53, 40. 69, 27. 5, 10, 19. ÇAUT. 27. Spr. (II) 3822. 6512. 7128. fg. VARĀH. BRH. S. 58, 40. 68, 99. KATHĪS. 5, 51. fg. 27, 183. 32, 148. 42, 139. 123, 163. MĀRK. P. 100, 26. PĀNĀN. 1, 3, 74. स्तनौ R. 5, 2, 18. त्रय Spr. (II) 5793. ०त्रपाणि रत्नानि MBH. 3, 10071. सुरपस्तु बुधे रम्ये प्राप्तत्रपाभिर्त्रपवत् H. an. 3, 446. = विदम् u. s. w. ÇATĀDH. im ÇKDR. — 2) m. N. pr. a) eines Asura HARIV. 12697. — b) pl. einer Klasse von Göttern unter Manu Tāmāsa VP. 262. MĀRK. P. 74, 57. — 3) f. श्रा a) Bez. verschiedener Pflanzen: Glycine debilis RĪGĀN. 4, 18. = भार्गी 6, 152. = मल्लिका 10, 87. Bignonia suaveolens Schol. zu ÇĀT. 1, 2. — b) N. pr. a) einer Apsaras HARIV. 12472. — b) der Tochter eines Schlangendämons KATHĪS. 123, 81. — γ) einer mythischen Kuh MBH. 5, 3609. — 4) n. a) eine best. Pflanze, = तूल RĪGĀN. 9, 97. — b) N. eines Sāman PĀNĀN. BR. 14, 11, 10. 15, 3, 8. LĀTJ. 3, 6, 25. Ind. St. 3, 244, 6. सुरप्याय n. und सुरपोत्तर n. desgl. ebend.

सुरपक adj. = सुरप TRĪK. 3, 3, 318.

सुरपकृत् adj. Schönes bildend RV. 1, 4, 1.